

Ivóvízbiztonság a gyakorlatban 2013.

A Magyar Hidrológiai Társaság víz világnapi rendezvénye március 26-án

A MaVíz-zel együttes szervezésben tartotta meg ünnepi ülését a MHT Vízellátási - és a Vízminőségi és Víztechnológiai Szakosztálya a Fővárosi Vízművek Zrt. székházában, ahol a kiemelt téma az ivóvízbiztonság volt. **Várszegi Csaba**, az MHT Vízellátási Szakosztályának elnöke bevezetőjében svájci és izraeli példákkal érzékeltette, hogy a fenntartható, biztonságos vízellátás érdekében az egyes államok milyen nagyléptékű beruházásokat hajlandóak megvalósítani. Az ivóvizet az emberek, a természet és a véletlen károkozásaitól kell megvédeni.

Magyar Péterné Bede Marianna, a Víz- és Csatornaművek Koncessziós Zrt. műszaki igazgatója a szolnoki vízbiztonsági tervezés folyamatát és alkalmazását mutatta be előadásában. A tervezés a vízellátási folyamat négy elemére terjedt ki (víznyerés, vízkezelés, elosztóhálózat, fogyasztói pontok). A terv része egy minden műtárgyra kiterjedő rendszerleírás is. A WHO irányelveihez képest a kockázatelemzés újdonsága az, hogy a lehetséges veszélyeket nemcsak az előfordulás valószínűsége és a fogyasztókra gyakorolt hatás súlyossága alapján elemezték, hanem harmadik szempontként a veszélyek észlelhetőségét is figyelembe vették. Kockázatelemzési módszerként az eseményfa értékelési rendszert választották, amely végeredményeként számszerűsíthető, hogy az egyes kockázatok bekövetkezése hány évente várható. A terv tartalmazza az egyes kockázatok megelőzésének és elhárításának feladatait is, a felelősök megnevezésétől a dokumentálás módjáig.

Dr. Kiss Attila, a BÁCSVÍZ Zrt. stratégiai osztályvezetője a Kecskemétre kidolgozott tervet ismertette. A veszélyek azonosítása során meghatározták, hogy azok az üzembe helyezés előtti időszakban (hibás tervezés, nem megfelelő anyagminőség vagy kivitelezés, stb.) vagy az üzemeltetés során (pl. korrózió, elöregedés, üzemeltetési hiba, havária) alakulnak-e ki. Érdekes, hogy a terv első éves felülvizsgálatát cégen belül olyan vezetőkkel végeztetik el, akik ismerik a vízellátás folyamatát, de nem vettek részt a terv kidolgozásában, a második évben pedig egy MaVíz-es tagszervezetet vagy egy független hatóságot kérnek meg erre a feladatra.

Dr. Bódi Gábor, a Budapesti Műszaki Egyetem mesteroktatója részletesen ismertette azt a tematikát, amelyet a szakmérnöki oktatásban a vízbiztonság témakörében megvalósítanak. Ennek során mindazokat a műszaki, technológiai, jogi, szervezeti, gazdasági szempontokat elemzik, amelyek a vízbiztonság hatékony megvalósításához szükséges ismeretek.

Dr. Liczkó István egyetemi docens és **dr. Laky Dóra** adjunktus, a Budapesti Műszaki Egyetem oktatói az Ivóvízminőség-javító Program megvalósítása kapcsán az arzénmentesítésről, az ammónia és a széndioxid eltávolításról szerzett műszaki tapasztalatokról és az ezen kockázati tényezőkre kidolgozott ivóvízbiztonsági tervezésről tartották előadásukat. Dr. Laky Dóra részt vett a Szolnok város ivóvízbiztonsági tervének kidolgozásában is.

Dr. Vargha Márta, az Országos Közegészségügyi Intézet Vízmikrobiológiai osztályának vezetője tájékoztatást adott az unió ENDWARE hálózatában az EK irányelvek fejlesztése érdekében végzett munkáról és az ivóvíz adatgyűjtés fejlesztésének hazai követelményeiről. Az Ivóvíz Irányelv II. (a mintázási követelményekre vonatkozó) és a III. (a mérési bizonytalansági értékekről szóló) mellékletének felülvizsgálata munkaterv szerint 2013 őszére befejeződik. Mindkét előírás csoportnál a hatósági szempontot felváltja a kockázatalapú megközelítés. Ennek következményeképpen pl. a kisebb kapacitású vízművek esetében megnőhet az előírt vízminták száma, ugyanakkor csökkenthető lesz a mintázás gyakorisága azoknál a paramétereknél, amelyeknél határérték túllépés a múltban nem fordult elő. Várhatóan sor kerül a mikrobiológiai szabványok aktualizálására, lehetséges lesz a más EU tagállamokban már engedélyezett vizsgálati módszerek egyszerűsített engedélyezése is. A tervek között szerepel az is, hogy az EU részére on-line történjen a jelenlegi 3 éves gyakoriságú vízminőségről szóló adatközlés. A hazai vízminőségi adatgyűjtési rendszer is egységesebbé válik, amelyben a vízműveknek, mint elsődleges adatszolgáltatóknak kiemelt feladata lesz.

Dr. Horváthné Nagy Orsolya, a NKEK Nonprofit Kft. osztályvezetője a Közreműködő Szervezet szemszögéből adott helyzetértékelést az Ivóvízminőség-javítási Program előrehaladásáról.

/Domonkos László/